

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код КОД СДР 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«10» квітня 2025 року

Старший слідчий в ОВС 2 відділення 2 відділу 4 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України Кучер Альона Миколаївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023030000000128 від 27.09.2023, встановивши наявність підстав для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Цуканову Борису Борисовичу,
03.02.1986 року народження,
уродженцю рф м. Братськ,
зареєстрованому за адресою:
Донецька область, м. Донецьк,
вул. Маршака, буд. 133, громадянин
України,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, тобто у вчиненні громадянином України умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), з метою завдання шкоди Україні шляхом: добровільної підготовки та передачі матеріальних ресурсів та інших активів представникам держави-агресора.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється громадянин України Цуканов Б.Б.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання будь-якої форми або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівносильно наведеним вище актам, або її значну участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, будь то політичного, економічного, військового чи іншого характеру не можуть бути виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва. серпня 1975 року, який був підписаний СРСР, правонаступником якого є російська федерація.

Статтями 1 і 2 III Конвенції про відкриття військових дій від 18 жовтня 1907 року, що вступила в дію 26 січня 1910 року і 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути негайно повідомлено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання повідомлення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки було схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Відповідно до пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великобританії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту співробітництву в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одної та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН та зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року 13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42 – ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, не застосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Статтями 1 – 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно статті 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132 – 134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, 22 лютого 2022 року президент російської федерації, реалізуючи свій злочинний план, направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України, порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволене.

24 лютого 2022 року о 5 годині президент російської федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

Того ж дня, близько 05 год. 10 хв. збройними силами російської федерації, що діяли за наказом керівництва російської федерації та збройних сил російської федерації, здійснено запуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах, підрозділах Збройних Сил України та інших військових формувань. Після чого, тоді ж, війська російської федерації вдерлися сухопутним шляхом на територію суверенної держави України.

У зв'язку з чим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який продовжено по теперішній час.

Факт повномасштабного збройного вторгнення не приховувався владою рф, а також установлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема Резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про

агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до ч. 2 ст. 29 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 року № 959-XII (із змінами та доповненнями) передбачено: «Заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань здійснюються відповідно до законів України, міжнародних договорів України, загальноприйнятих правил, стандартів та норм міжнародного права. Такими заходами є: - застосування повної заборони (повного ембарго) на торгівлю».

Крім того ч. 11 ст. 29 вказаного Закону визначено, що у разі якщо дискримінаційні та/або недружні дії щодо України застосовуються державою, визнаною Верховною Радою України державою-агресором та/або державою-окупантом, заходи у відповідь, визначені частиною третьою цієї статті, можуть застосовуватися за рішенням Кабінету Міністрів України.

Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 №129-VIII затверджено Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання російської федерації державою-агресором.

Громадянин України Цуканов Б.Б., при невстановлених досудовим розслідуванням обставинах, 08.12.2021 призначений на посаду генерального директора ООО «Южно-уральський Завод Спасательного Оборудования» (ИНН 2175658078550), яке здійснює повний цикл виробництва товарів в т.ч. виробництва респіраторів (Р-30, Р-30А, Р-30ЕХ, Р-34), сервісне обслуговування киснево-дихальної апаратури та яке входить до некласичного міжнародного холдингу «DEZEGA», де до 24.02.2022 здійснював реалізацію товарів між суб'єктами господарської діяльності України та підприємствами рф.

Після початку збройної агресії російської федерації проти України, тобто після 24.02.2024, Цуканов Б.Б. перебуваючи на посаді генерального директора ООО «Южно-уральський Завод Спасательного Оборудования» (ИНН 2175658078550), користуючись налагодженими зв'язками з представниками суб'єктами господарської діяльності України, продовжив реалізацію товарів між суб'єктами господарської діяльності України та підприємствами рф.

Незважаючи на зобов'язання по неухильному додержанню Конституції та законів України, громадянин України Цуканов Б.Б. будучи генеральним директором ООО «Южно-уральський Завод Спасательного Оборудования» (ИНН 2175658078550), діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, вчинив дії спрямовані на допомогу

державі-агресору (пособництво), з метою завдання шкоди Україні шляхом: добровільної підготовки та передачі матеріальних ресурсів та інших активів представникам держави-агресора, за наступних обставинах.

Так, Цуканов Б.Б. будучи генеральним директором ООО «Южно-уральський Завод Спасательного Оборудования» (ИНН 2175658078550) через використання ряду суб'єктів господарської діяльності, які також входять до некласичного міжнародного холдингу «DEZEGA»: ТОВ «Дезега Холдінг Україна» (код ЄДРПОУ 39548007) та DEZEGA SP GUVENLIK URUNLERI SAN. VE TIC. A.S. налагодив механізм поставки товару до країни агресора.

Цуканов Б.Б. у невстановленим досудовим розслідуванням місці, у невстановленим досудовим розслідуванням час, але не пізніше 05.09.2022, більш точний час досудовим розслідуванням встановити не далось, залучив невстановлених досудовим розслідування осіб, які діяли від імені ТОВ «Дезега Холдінг Україна» (код ЄДРПОУ 39548007) здійснив придбання товару: «Вапно гашене: Вапно гранульоване гідратне (гашене) - 12000 кг ТУ 2352-014-95663625-2016 Хімічний поглинач вапняний S-lime box - 31 шт., виробник - ТОВ «ДЕЗЕГА ХОЛДІНГ Україна» Торгівельна марка – DEZEGA, Країна виробництва – UA» на користь DEZEGA SP GUVENLIK URUNLERI SAN. VE TIC. A.S., вага нетто 12000 кг, фактурна вартість 24465 дол. США.

В подальшому, діючи умисно бажаючи довести свій злочинний умисел спрямований на поставку товару до рф та подальше його використання у виробничій сфері ООО «Южно-уральський Завод Спасательного Оборудования», Цуканов Б.Б. у невстановленим досудовим розслідуванням місці, у невстановленим досудовим розслідуванням час, але не пізніше 29.09.2022, більш точний час досудовим розслідуванням встановити не далось, за участі невстановлених досудовим розслідування осіб, діючи з використанням DEZEGA SP GUVENLIK URUNLERI SAN. VE TIC. A.S. здійснив імпорт товару: «известь гранулированная гидратная (гашеная), изготовленная из смеси извести строительной гидратной (гашеной) гранулированной и гидроксида натрия» на користь ООО «Южно-уральський Завод Спасательного Оборудования», вага: 12000 кг, вартість: 30887,65 дол. США.

Цуканов Б.Б. в подальшому використовував товари, а саме: «Вапно гашене: Вапно гранульоване гідратне (гашене)», які були придбані ООО «Южно-уральський Завод Спасательного Оборудования» у ТОВ «Дезега Холдінг Україна» (код ЄДРПОУ 39548007), для забезпечення повного циклу виробництва товарів в т.ч. виробництва респіраторів (Р-30, Р-30А, Р-30ЕХ, Р-34), сервісного обслуговування киснево-дихальної апаратури. При використанні придбаного вапна у ТОВ «Дезега Холдінг Україна» (код ЄДРПОУ 39548007), у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 06.10.2022 здійснив надання послуг та реалізації респіраторів на адресу «ФГУП «ВГСЧ» (Федеральне Державне Унітарне Підприємство «Воєнізована гірничорятувальна частина» - аварійно-рятувальне формування, що знаходиться у віданні Міністерства надзвичайних ситуацій рф, до складу

якого входять «ФГКУ «ВГСЧ Луганської народної республіки» та «ФГКУ «ВГСЧ Донецької народної республіки»).

Таким чином, Цуканов Борис Борисович 03.02.1986 р.н., підозрюється у вчиненні громадянським України умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), з метою завдання шкоди Україні шляхом: добровільної підготовки та передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Старший в ОВС 2 відділення 2 відділу
4 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України

Альона Миколаївна КУЧЕР

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор третього відділу управління
організації і процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення у кримінальних
провадженнях органів безпеки

Департаменту нагляду за додержанням
законів органами безпеки

Офісу Генерального прокурора

Костянтин Костянтинович ШВЕЦЬ

«10» 04 2025 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

«___» год. «___» хвилин «___» 2025 року.

Підозрюваний:

(підпис, ініціали, прізвище)

Захисник підозрюваного:

(підпис, ініціали, прізвище)

Повідомлення про підозру вручив:

Старший в ОВС 2 відділення 2 відділу
4 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України

Альона КУЧЕР